

fisk materiale og dermed også produktionen og dertil knyttede seksuelle overgreb mod børn.

Det må imidlertid erkendes, at vurderingen af virkningerne af et forbud mod besiddelse af børnepornografi er forbundet med en vis usikkerhed. Det forekommer navnlig vanskeligt at afgøre, hvilken vægt man skal tillægge argumenter om, at børnepornografi kan have en kriminalitetsforebyggende virkning.

Den overordnede målsætning må selvsagt være at modvirke enhver form for seksuelle overgreb mod børn, dvs. såvel misbrug i forbindelse med produktion af børnepornografi som seksualforbrydelser, der ikke har tilknytning hertil. Et væsentligt spørgsmål er derfor, om man samlet bedst opnår en reduktion af antallet af seksuelle overgreb mod børn ved at forbyde besiddelse af børnepornografi eller ved at opretholde den gældende retstilstand ud fra den betragtning, at børnepornografien muligt kan have den positive virkning, at den afholder nogen fra at begå sædelighedsforbrydelser mod børn. Overvejelser af lignende karakter spillede også en fremtrædende rolle ved gennemførelsen af den nuværende § 235 i straffeloven.

Efter en samlet afvejning foreslår Justitsministeriet, at der indføres et forbud mod besiddelse af kvalificeret utugtigt børnepornografisk materiale, der afbilder egentlige kønslige forhold i form af samleje eller anden kønslig omgængelse.

Derved tilsigtes en afbalanceret løsning, der på den ene side rammer billeder optaget i forbindelse med, at der er begået alvorlige strafbare handlinger over for børn, mens besiddelsen af mindre grove billeder på den anden side fortsat vil være tilladt og muligvis kan have en kriminalitetsdæmpende effekt. Sigtet med forslaget er således i videst muligt omfang at opnå en samlet begrænsning af antallet af seksuelle overgreb mod børn.

Forslaget indebærer, at den blotte besiddelse af billedmateriale af mindre grov karakter ikke vil være strafbar. Uden for den foreslåede nykriminalisering falder således billeder af børn, der ikke deltager i kønsligt forhold, dvs. samleje eller tilsvarende intim seksuel kontakt med andre.

Heller ikke besiddelse af almindelige nøgenbilleder af børn, eksempelvis under leg på stranden, vil være strafbar. Sådanne billeder er heller ikke omfattet af udtrykket »utugtige« i den gældende § 235.

Justitsministeriet foreslår endvidere, at strafferammen bliver bøde. Det indebærer, at politiet afskæres fra at foretage ransagning af en ikke-sigtets bolig, rum eller gemmer med henblik på for eksempel beslaglæggelse af børnepornografisk materiale, jf. retsplejelovens § 795. Ransagning af en ikke-sigtet per-

sons bolig m.v. kan således kun komme på tale, såfremt sagen angår en forbrydelse, der efter loven kan medføre frihedsstraf.

Formålet med denne del af forslaget er i videst muligt omfang at værne den enkelte mod indgreb i privatlivets sfære. Forslaget udelukker imidlertid ikke, at der efter omstændighederne kan foretages ransagning hos en person, der er sigtet for besiddelse af børnepornografisk materiale, jf. retsplejelovens § 794, nr. 2.

Der henvises iøvrigt til de særlige bemærkninger til lovforslagets § 1.

6.2. Justitsministeriet er enig med Rigsadvokaten i, at en udbygning af samarbejdet mellem politikredsene indbyrdes, med Rigspolitechefen og med udenlandske myndigheder kan bidrage til en effektivisering af retsforfølgningen af overtrædelser af straffelovens § 235. Der er i et vist omfang tale om organiseret kriminalitet, der begås på tværs af politikredsgrænser og med forbindelser til udlandet. Denne form for kriminalitet kræver som på narkotikaområdet et tæt samarbejde mellem de enkelte politikredse og en koordinering af indsatsen.

Som påpeget af blandt andre Rigsadvokaten og Rigspolitechefen kan samarbejdet med udenlandske myndigheder formidles dels gennem den svenske forbindelsesofficer i Sydøstasien, dels gennem Interpol.

Justitsministeriet finder endvidere, at det vil være hensigtsmæssigt at samle fremtidige oplysninger om børnepornografisk materiale hos rigspolitechefen.

Justitsministeriet vil i forbindelse med lovforslagets vedtagelse anmode Rigsadvokaten og Rigspolitechefen om at iværksætte de nævnte administrative tiltag.

7. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

8. Hørte myndigheder m.v.

Justitsministeriet har samtidig med fremsættelsen af dette lovforslag sendt forslaget til høring hos:

Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Københavns Byret og retterne i Århus, Odense, Ålborg og Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Rigspolitechefen, Politidirektøren i København, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politifuldmægtigforenin-